

8) Duben 2018

Sounáležitost s dominikánskou rodinou

Stanovy I, 3; LCO 1 §IX, 141-144, 147, 149-150, 152-153

Jsme součástí dominikánského laikátu, české provincie, evropské a celosvětové dominikánské rodiny - rodiny, která už má za sebou 800 let existence, a tedy statisíce, možná i miliony členů v církvi bojující, trpící i vítězné (těch je doufejme nejvíc). O jaký druh příbuzenství se tu vlastně jedná?

Je to sounáležitost a příbuznost buněk v jednom orgánu Kristova mystického těla. Nemusí to být nutně příbuznost počátečního nastavení, ale určitě zde musí být směřování k jedinému cíli, a to společnými prostředky, v jednotě s ostatními.

Sounáležitost znamená, že společně náležíme Kristu, který nás vykoupil a utváří z nás své mystické Tělo. V širším slova smyslu tedy sounáležitost znamená být součástí tohoto mystického Těla. Taková jednota je založena:

- a) na křtu a účasti na ostatních svátostech
- b) na lásce k Bohu, vyjádřené ve společné modlitbě
- c) na společné nauce a úsilí o dobrý křesťanský život

Dominikánská rodina je pak specifickým orgánem mystického Kristova Těla, který má svůj konkrétní účel a cíl: zpřítomňovat kázání našeho Pána a jeho apoštolů a tímto způsobem usilovat o spásu duší. Zde jde o sounáležitost v užším slova smyslu. Tuto jednotu by mělo zaručovat:

- podobné vidění světa (soucit)
- společný cíl: spása ubohých a bloudících duší (i těl, samozřejmě)
- společné prostředky k tomuto cíli: modlitba, studium, apoštolát
- komunita

Poslední bod je shrnutím všech předchozích. Měl by být založen na skutečném přátelství, protože jen přátelé spolu mohou vytvořit něco krásného a přitažlivého pro okolí (o povaze tohoto přátelství budeme uvažovat až v květnu). Z něho pak vyplývá přátelství a spolupráce s ostatními sdruženími a ostatními větvemi dominikánské rodiny. Intenzivní budování společného domova znamená také aktivní účast na formaci, řízení, společných projektech. Myslet a konat pro druhé, a tím v posledku i pro sebe.

Srdcem dominikánské rodiny jsou bratři. Je tedy důležité mít stále na očích priority celé provincie, koordinovat své aktivity s jejich úsilím, být "prodlouženou rukou jejich apoštolátu" ve světě, přinejmenším (nebo přinejvětším) modlitbou.

"Myšlenka dominikánské rodiny není tak nová, jak se mnozí domnívají. Tady v chrámu svaté Sabiny jsou náhrobky ze 13. a 14. století, jejichž epitafy mluví o dominikánské rodině. Připadá mi, že tato myšlenka úzce souvisí s naším kazatelským povoláním. Dominik hlásal Boha, který se stal tělem, který se stal jedním z nás. Nemůžeme kázat o Bohu, který se stal člověkem, pokud sami nejsme lidé. A abychom byli lidmi, nesmíme se izolovat od žen, od laiků. Dominik si toho byl vědom."

(Timothy Radcliffe: Nazývám vás přáteli)

Svatý Dominik už od počátku usiloval, aby jeho řád nezůstal omezen na jednu diecézi či na Jižní Francii, ale aby se rozšířil po celém tehdy známém světě. UVědomoval si, že církev je všeobecná, a proto rozesílal bratry do všech stran, aby šli ve stopách apoštolů. Po osmi staletích se řád bratří Kazatelů rozrostl na velkou celosvětovou rodinu. Působí asi ve stovce zemí a stává se tak výrazně multikulturní.

V naší zemi a s našimi historickými zkušenostmi můžeme být v pokušení zůstat uzavřeni v malé skupině, v úzkém kruhu, kde si spolu rozumíme a vystačíme si sami. To je však v rozporu jak s vůlí Pána Ježíše Krista, tak se záměrem našeho zakladatele sv. Dominika.

Proto je třeba zvednout zrak od naší místní komunity a rozhlédnout se. Uvědomit si veliké dílo, které z malého semínka po osmi stoletích vyrostlo, uvědomit si významnou historickou roli a světovou působnost našeho řádu, informovat se a sledovat dění v dominikánské rodině ve světě, posilovat vědomí společného cíle, snažit se o rozšíření kontaktů, případně spolupráce s dominikány v jiných zemích, podporovat se ve svých snahách modlitbou.

“Řád kazatelů se dnes patrně nejeví jako něco zvláštního. To není jako za časů sv. Dominika, kdy se kázalo málo. Dnes kážou všichni. Tím, co nás odlišuje, je proto způsob, jakým kážeme. Naše kázání vyrůstá ze života, jaký vedeme v bratrském společenství, musí být jeho plodem; a rovněž musí mít základy ve studiu a v modlitbě.”

(Timothy Radcliffe: Nazývám vás přáteli)

Písmo: Jan, 15, 15-17; Sk 2, 44-47

Otázky:

- Na čem se zakládá moje přichylnost k řádu? Jsou to věci podstatné, nebo podružné?
- Jakým způsobem žijí se svatými našeho řádu? Jsou to pro mě živí přátelé? Známe je vůbec? Známe slavnou historii řádu (například boj za lidská práva Indiánů v Latinské Americe v 16. století)?
- Zajímáme se o současné působení řádu ve světě?
- Vnímáme své společenství v širších souvislostech ostatních laických společenství, provincie a celého řádu?
- Účastníme se na společné formaci (podle Směrnic povinné!) a na ostatních společných projektech? Uvědomujeme si důležitost těchto společných akcí pro jednotu a sounáležitost naší rodiny?

Světec: bl. Antonín Neyrot

Literatura:

- ✚ Historie dominikánů v českých zemích
- ✚ Willam A. Hinnebush: Dějiny řádu Kazatelů
- ✚ Guy Bedouelle: 9 tváří dominikánské svatosti
- ✚ stránky ECLDF (www.ecldf.net) a ICLDF (www.fraternitiesop.com)
- ✚ stránky op.cz: - Akta generální kapituly 2016 v Boloni
sekce Dominikáni v médiích

-